

ምዕራፍ 137

በባቢሎን ወንዞች አጠገብ በዚያ ተቀመጥን፤ ጽዮንንም ባሰብናት ጊዜ አለቀሰን።

2 በአኻያ ዛፎችዋ ላይ መሰንቆቻችንን ሰቀልን።

3 የማረኩን በዚያ የዝማሬን ቃል ፈለጉብን፤ የወሰዱንም። የጽዮንን ዝማሬ ዘምሩልን አሉን።

4 የእግዚአብሔርን ዝማሬ በባዕድ ምድር እንዴት እንዘምራለን?

5 ኢየሩሳሌም ሆይ፥ ብረሳሽ፥ ቀኜ ትርሳኝ።

6 ባላስብሽ፥ ምላሴ በጉሮሮዬ ይጣበቅ፤ ከደስታዬ ሁሉ በላይ ኢየሩሳሌምን ባልወድድ።

7 አቤቱ፥ በኢየሩሳሌም ቀን የኤዶምን ልጆች አስብ። እስከ መሠረትዋ ድረስ አፍርሱ አፍርሱ ያሉአትን።

8 አንቺ ወራዳ የባቢሎን ልጅ ሆይ፥ ስለ ተበቀልሽን የሚበቀልሽ የተመሰገነ ነው።

9 ሕፃናቶችሽን ይዞ በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው የተመሰገነ ነው።